

Število
10.

ZABL
GOR
NAJ
PUSKA
GOVORI

DOLGOČASEN LIST

za

lahone, nemškutarje, magjarone

i druge nerodne ljudi.

Tečaj
II.

Strele udri iz višine, izdajalca domovine!

Jurij s pušo zabavlja vsako drugo in zadnjo soboto v mesecu — kadar ga ne konfiscira policija — pa saj imamo tiskovno svobodo!

Jurij s pušo velja veliko, pa ga pošiljamo in prodajamo le za malo denarja. — Za celo leto velja 3 gl., za polu leta 1 gl. 50.

Naročnino sprejema lastnik, izdatelj in odgovorni urednik:

IVAN DOLINAR

Tisk C. Amati-ja sinov.

Pisma, rokopisi in novci, naj se pošiljajo na uredništvo in-upravnistvo: Via Ferriera, broj 323.

Oglaš se sprejemajo in objavljajo po pogodbi ali dogovoru.

Prihodnja številka izide 13. junija.

Našim čč. gg. naročnikom, kateri so z naročnino zaostali, pridali smo denašnje številki tiskan „Opomin“ in na tem zapisali, koliko vsak dolžuje. Dotični gospodje so uljudno prošeni, čim prej poravnati zaostalino. — Tudi zavitek časopisa smo zaznamovali z „O“ v znamenje njih dolžnosti.

Ured. in uprav. „Jurja“.

Avdijencija na Olimpu

Komično-satiričen epos, speval Fr. Zakrajškios
I. SPEV.

Jutrnje solnce zlati Olimpa visokega tabor,
Čegar palače blišče se kristalasto v mavričnih barvah.
Take krasote nikdar še umislila ni fantazija,
Kakršno tukaj uzrém. Palača, lej, poleg palače
Mnogooknato v ostrogu dviguje osolneno sleme.
Z vrhov drevesnih okrog pa visijo klobase in danke,
Gnjati in krače pa svinjske — z lovorom ovenčane glave,
Ino med njimi uzrém (še se slinje cedé mi) vsokodar
Piruhe, krasne zaloge kolačev, potice in bučke
Polne ognjenega piva iz drage ebenovine;
S kojih trebuhov v okó pa zlati obroči lešče se.
To je, amice, pogled, ki te naenkrat začara.
V zlatih oreh, čo se ne motim, visijo pikantna
Materjalistom vprašanja in drugim modriham, ki mleko
Še od dojitve visi jim na bradi, pa kvakajo smelo.
Bogme! Pride še dan, da bo jajce učilo kokoši.
Menda svita se že
„Tarantantara!“ čuj, zdaj vsak postiljon mi zatrobi;
Zdajci na to se odpró Olimpa visocega duri,
Ktere odprle so Hore, postrežne in bele ko Vile.
Priskakljajo veselo in ročno odprežejo belec,
Odvédó je nektere potem izmed njih v marmornati konjak,
Kder, ko shlade se, devojke rebule dadé jim in ovsu,
Kakor zavkazal je Zevs, ki mu, bogme, pokorsčina grede.
Moj postiljon pa, ne da bi šel, le pije vonjare,
Ktere poslal je ambrozijin sok iz Olimpa vsokodar
Kakti iz sladkih rožišč. A druge zaljubljene Hore
Vanj zdaj gledé, ker lep ko cvet. Lej, tolika biva
Moč lepote tud' na Olimpu, da zmore bogove!
Oknice v tem pa zarovštajo prvega stropja; žvenket je
Siber pobitih, ropot pa grozán je odbuhnjenih óknic.
Skozi predor pa šine, režé se, lej, Zevsova glava.
Zevs pa zaškriplje z zobmi, obrnovši pesti proti Horam,
Pa zagrmí, da strese Olimp se, rekoč: „Kaj zijate?
To je vaša vdanost? Pozor to vas je, prekleščene deve?
Brzo sprejmite poeta! Drugač pa s knutom zažvižgam,
Modre ki dela klobase, stori pa da noga poskoči!“
Predno pa vstreči mogó, zapusti Olimpovec gazda
Stebrovito dvorano, odrine v dvorišče nevoljin.
Ide; kakor pa stopa, pod njim se trese stopnjišče:
Tak se nekđaj Perun je vozil po črnih oblakih.
Pride Hefajst mu naproti, ki nese v čumnato kavo
Majki Junoni, ki se še valja v pérnici mehkej.

Vstraši njih kládivost se, ker ve, da je dans si naletel.
„Da te tri búteri!“ — Zevs zagrmí, pa Hefajsta ošteje,
„To so tvoje skrbi, lenobi da strežéš pregnjilej,
Ki preleži mi vsak dan polovico belega dneva,
Drugo zapravi pa v to, da se skuplje i sjajno nališpa
Posnemaje ženske nektere, katere naj — Čuj me!
Ako zasacim te spet, ti potuhnenee, pa te zabrusim
Doju z Olimpa ko čok, in, bogme, ne padeš na mehko;
Padeš c'lo v Tartar, ki temno zijá da si nogo še drugo,
Zlomíš padši trdó“. Hefajst pobriše jo, predno
Zevs dokončá, ker čakanje dolgo ni zdelo se varno.
„Sire!“ ogovorim Titanov ošabnih zmagalea
V fraku klanjaje se mu in v belih glauc-rokovicah —
„Drznost račite mojo oprostiti: „Liro“ prinesel
Sluga vam je poet. Le prvi vezek je to, ostali
Parke ak' dovoló in Apol, prinesejo samo
Pesem junaških, balad in romanc. Kar imam, to ti dadem,
Kar poreče mi vzvišenost Vaša, to bode mi zakon,
Ne pa mršavec kteri si bodi, ki liže črnilo“ . . .
Zevs mi odgovori, zvedriviš oblacno si čelo
Pa se nasmehe lepó: „V Olimp! Vse tam si poveva.
Liro poznam. Ohó! Porečém, porečém besedo.
Toda poprej potisneva kaj še pod zob, obhajaje
Tolsto predpoldnico, ako v slast vam idejo vampi,
Klobasice, pršut, pečenka, al' s pápriko gólaš.
V družbi mnogih bogóv pa najdete tudi Apola“.
(Dalje prihodnjič.)

JURJEGRAMI

BUDA-PEČ. Na tukajšnje razstavi slehern občuduje
elasticiteto „hrvatske stranke prava“; nekteri trdijo, da
je to svinjski rep.

CELOVEC. Naše nemčurje ščipljejo volitve „volilnih
mož“ lahko po trebuhu, da jim je Bismark svojega život-
nega zdravnika moral poslati.

GORICA. Kandidatje za državni zbor: Tonkli, Cor-
nini in Valussi bodo gotovo izvoljeni. Za veliko posestvo
so trije kandidatje, ti bodo morali srečati na tri imena:
„Sloga“, „Pretis“ in „Unione“. Kdor potegne „Pretisa“,
bo poslanec — Pajer se ni upal kandidirati, ker je imel
le dva volilca gotova: „Fitza in Makuca“. Slovenci bi ga
ne bili volili, ker je pri obravnavi „Fitzovi“ rekel — da
Gorica je slovenska!
Loncevezar.

RUŠIČ pri Korminu. Enako beraču, nabijaje agita-
cijski „Tambur“ — potoval sem več dni in več „Ur“ po
Brdah, trkajoč od „Dur“ do „Dur“ in petljaje „Prokur“;
nabral sem bil tudi še precej „Prokur“ in to je v resnici
„Bravur“; a pride presneti „Jez“ in pravi: Voljen ne
bode „Nemčur!“ Vsi hočejo imeti „Retour“ svojo „Prokur“
in to moram storiti, a to ni „Bravur“. Da se sólzi „La-
tour“ in joče v „C Dur“ ni mari „Nikomur“.

Sv. KRIŽ v tržaške okolici. Naš „kapovila“ se je
začel učiti na sekirice „cesarsko himno“ — podučuje ga
baje magistratovi asesor Pimpach. Okrajni načelnik Kajšek
ga spremlja na slavo.

VISNJAGORA. Dr. Wurzbach je zajahal našega
polža, dal mu je zobat pšenice in rujnega vinca pit, da
ga brhkeje ponese tje gori v Beč. Ali ker ima polž svoje
posebne muhe, gotovo ga strese v prvo lužo.

TELEFONADE

PROSEK. Naši žandarmi se bodo učili heraldike in
zastavoslovja, ker ne poznajo zastar, ko so izobešene pri
kakej slavnosti; podučeval jih bude sam kapovila iz —
Barkovelj, zloglasni Visentini.

ROCOLJ. Cikorjaš in gran inženir kloak Primossitz
jemlje mero po Trstu kamnosekom za slavnike, katere
jim deli cikorija iz svoje tovarne.

ŠKOPJALOKA. Habemus županum, mir se je povrnil,
eskadron ulancev je zopet odpotovalo v Ljubljano; zdaj
bode za tri leta mir; zidani most so razširili za 2 metra.

GRADEC. Namestništvo je naznanilo s posebnim od-
lokom, da postane s 1. junijem „Slovenski Gospodar“ —
uradni list štajerske vlade.

TRST. „Il Soldo“ je postal z včerajšnjim dnevom
organ tukajšnjega magistrata.

KOPER. (Dobili iz prijateljske roke.) Tukajšnja učil-
ska pripravnica se preseli vsled pritožbe lahonov, ker
dijaki vedno zgrajajo in advokate s palicami pretepajo,
na krševiti Repentabor, kder bodo imeli priliko študirati
kamenoslovje.

IZ OLIMPA. (Jurjeva žica.) Centralni volilni odbor
pri taroku i vrčku pive, zbral je te le kandidate v državni
zbor in sicer, zdaj le za Trst in njega okolico. Za trgo-
vinsko zbornico je postavil Fili p Potočnik, p. d.
„Narodni koš“, veletržec raznega blaga; mož, ki dela sam
na svojo roko. — Za I. razred veleposresta: Ščurk
Tone, posebno vnet Slovenec, kateri daje Slovencem
kruha in šnopsa, ako mu plačajo. On se peča z pekarijo
in je jako radodarna duša, da mu le kdo
denarja prinese. On za narod ne odtegne svoje dlani, ako
je treba kaj sprejeti. Njega volilci ne bodo od glada umrli,
če bodo imeli denarja dovolj; on ima obilo moke in tega
kratkega. — II. Volilni razred, uradniki in trgovci:
Po burnej debati smo sklenili vam zemeljskim črvičem v
Trstu postaviti za kandidata poštnega ravnatelja Hert-
aus-a Vencličko in tega za to, ker je v Trstu
mnogo slovenskih uradnikov. Ta kandidat ne bode škodoval,
koristil pa tudi ne. Rodom Čeh, ugoden je Slovencem, on
je epeljal, da se v Trstu nahajajo posod tudi pošne
slovenske tiskovine; kadar je kak konkurs razpisan, tirja
znanje le laškega jezika, ker ve, da ga Slovenci uže tako
znajo; Lahov ne sprejemlje v službo za to, da ne bi iz
pisarn zginol slovenski, a še celó nemški jezik, ki zdaj
splošno vlada. Vencličko je mož po zakonu, njemu dajte
svoj glas! — III. volilni razred, Trst in okolica: Ma-
tija Žvanut je predlagal Tona Ružičko, uradnika
pri „Lloydus“. Ta možak je možak, on je bil uže predsed-
nik „Rojanske Čitalnice“, prej je bil pri c. kr. finančnej
straži, ter so mu tudi kontrobutarske zadeve dobro po-
znane; ob času volitev v Škedenju je agitiral kot čitalnični
predsednik za Strudthofa, ker je dobro znal, da ima slo-
venski kandidat premalo zmožnosti. Slovenski kandidati
tudi ni plačeval za vino, ko lahonski — zato se ga je on
tudi nasrkal za judeževе groše, da so ga pripeljali domov
vesga povljanega. Tega vam priporočamo, ta zna dobro
gospodariti; v času volitev ni mu treba trošiti svojih ke-
brov. Tone vas bo zastopal, kakor bi imel stopala pet
metrov velika Žvanut, ki je v tržaških razmerah najbolj
podučen. svetoval je nam dobro! Držite se teh kandidatov,
ako vam je za lastno lansko srečo mar! — Olimpiški
centralni volilni odbor za Trst in okolico.

PROMETEJADE

- A. Zakaj niso žandarmi godbi pustili igrati?
- B. Zato, ker ta ni imela laških muzikalij.
- A. Zakaj pa ni pustil okrajni komisar cesarske
himne igrati v Sv. Križu?
- B. Zato, ker je znal, da jo znajo — Garibaldijeve
pa ne — tisto bi bil morda dovolil, ki jo niso
znali.
- A. Zakaj so „Sokoli“ cesarsko himno peli?
- B. Zato, ker je ljudstvo „živio“ casarju klicalo in
godba molčala na povelje žandarjev.
- A. Zakaj se pa ni magistratov glavar odkril, ko se
je himna pela in vse odkrito bilo?
- B. Zato, ker je imel irredentarsko smolo na laseh,
katere se je klobuk držal.
- A. Zakaj je hotel glavar Jurju vstaviti govor?
- B. Zato, ker je znal, da mu ne bo molčal.

- A. Kako je to, da niso žandarji „Jurja“ pograbili, ker ni hotel molčati?
- B. Ker je imel puško pri sebi in so mu še morali prezentirati.
- A. Kako je to, da je toliko žandarjev bilo v Križu?
- B. Ker je hotel Pimpach, da napravijo tudi žandarji izlet v Križ in se je hotel prepričati, kdo zna bolj leteti.

Goriške novosti

* Ker poštno vodstvo le iz dobrodejnega namena trde, slovensčine popolno ne-umne Lahe kot etápe v čisto slovenske kraje pošilja, da bi se Slovenci od njih vesolne kulture in blažene vlaščine nasrkali, svetujemo zastopom slovenskih mest in trgov, da tirjajo od tržaškega poštne vodstva, naj se njih poštarji, ako le trohico slovensko umejo, iz službe spravijo in z Lahi nadomestijo. Poštarju Massari-ju, pa prijatelju Fitzu, naj se napove Italijanske poštarje iz Istrije, ali pa od drugod privabiti. Saj kos dobrega kruha mej „sclafs“, „schavi“, „pesoglavci“ je vendar dober. In med Slovenci sposobnih moči za pošto primanjkuje — ergo Lahi, gor po slovenskih krajinah!

* Pajer je Fitz zabnika otel, zdaj pa iz hvaležnosti Fitz et Comp. v to dela, da bode Pajer županom voljen. Odborovali bodo Furlani Miha, trgovec vina in žita na Korenu, glasovit po napadu slovenskega župana v javnej kavarni — Mighetti, klobučar, „che perde la pelle, ma non il vizio“ — Venuti. Kaj ne da, lepo društvo to? Kaj pa „Sloga“? Pripravlja se za občinske volitve! Tiho bodi, Juri! Vsa goriška županstva od Visinia do Maurovicha, bila so Slovincem pravična, torej „Sloga“ molči — naj „Unione“ za nas skrbi!!

* Ni réš, da bi bil goriški nadškof prepovedal slaviti spomin sv. Cirila i Metoda. Saj ni o njima niti besedice črnil.

* Ker se je „Freccia“, „Corriere-u“ et Comp. posrečilo, dobrega delavca Slovenca (P.) v Gorici uničiti, vabijo omenjeni listi vse Slovence, kateri nameravajo sopet enega Slovenca iz Gorice odgnati, naj jim dajo bratovsko roko k temu podjetju, ter si bodo zvesti, da ni noben tako vesel, kakor smrdljivka „Freccia“ in pa židovski privrženci „Corriera“, ako se posreči „sklafa“, „schava“ in „pesoglavca“ (L'Unno) iz goriških laških (?) tal pognati.

ČESA SE NI BATI?

Da bi „Mauronerjev Poldo“ zmagal pri prihodnjem volitvi v državni zbor.

Da bi društvo „Cikorja“ po okolici zborovalo.

Da ne žele okoličanski i tržaški Slovenci na magistratu „vladnega komisarja“.

Da ne pleše „cikorja“, kakor jej magistrat gode.

Da se ne boje na magistratu društva „Edinosti“.

Da bi novo ustanovljeni Barkovljanski pevski zbor pel „serenado“ tamošnjemu „kapovili“.

Da ni vsak „cikorijaš“,

Zmotjen od „telesnih pas“.

Da ne skače od jeze Barkovljanski „kupiville“ radi novoustanovljenega tamošnjega pevskega zbor.

Da ne utegne otemneti „zvezda sreče“ tržaškemu magistratu.

Da ne bi Poldo Mauroner nad svojo cikorjo obupal.

Da bi „Jurja s pušo“ poslali na magistrat stražit.

Da se Nabergoj cikorjašev boji.

Da bi „Jurjeva puška“ zarijavela.

Da nima „Magistratne kolibe“ vsaki obok — nad petdeset razpok.

Da ni župan Bazzoni prepričan, da so Slovenci v resnici „v Trstu“ doma.

Da se ne Razkovič-jo — boji, da je res — čič-jo.

Da je irredentiar in mestni poslanec Vidakovič — Romula potomec.

Da ne bi imel pri „flajdi“ Miče Longo „anženera“ Primossitza.

Da ne bi vedel „ta dolgi Dreja“ v Rojani — kde „mamo“ tiči.

Jernejček Kopernikus

(Resnična prigodba iz življenja šolmaštra.)

Po cesti koraka Jernejček vesel,
Ker pil ga je nekaj čez mero
Tako, da za tri ga kopače je vjel,
Zapil bi bil kmalu še vero.

Po cesti koraka, se ziblje lahnó,
Kot lipa v zefiru lahkotnem;
Le včas mu steza spodnese nogó,
Da zmoči se v grabnu mokrotnem.

Koraka le dalje in kuje opis,
Kako so se zvezde storile
Modruje, da luna „pagat ino škis“
So bratje io sestrice mile.

Na nebu je Venera, Mars in Neptun,
Medveda oba je izvohal;
Merkurja ne vidi, ker ta potepun
V Ameriko jo je popohal.

Ko dvakrat že zvrne se v vodni razór,
Nebó zažari se rudeče;
Iz sinjih visin prileti meteór,
Da skoraj razkolje mu pleče.

Jernejček se vstraši, da revež medli,
Pobere pa le meteúrja;
Potem pa se skida in dalje beži,
Po cesti do svet'ga Šenčúrja.

Doma pa pokaže to čudno pošast
In pravi, da vojska bo kmalo,
A kmetje ogromno mu skažejo čast,
Rekoč, da je „kunšino zrajtalo“.

Ko družega dné probudi se možak
Se prime za láse otekla,
Skrbno premišljuje in tuhta junak,
Kam večče so včeraj ga vlekle.

Pa ni mu mogoče izvedet', le-tó,
To vé pa da nosil je kamen:
Pobral ga je, ko se je zvrnil v vodó,
Jernejček je teslo — pa je Amen.

Vinskimol

Juri piše očesno mrenico — ali potovanje križem domovine

Ribenčan je prišel v Koprivo pozno po noči. Natovorjenega oslička je imel z sabo. Kopriva je pa taka vas, da ni štora najti, kam bi oslička privezal. Priveže ga za vrh zvona tamošnje cerkve in pred njega postavi korito ovsá, da zoblje. Sivček zobaje, prepogibal je glavo in tako zvonil. Koprivci niso vedli, kdo da zvoni, jezni so bili, šli so, da vidijo, kdo jih ima pri fraku tako pozno v noči. In tu, glej hudobo! dobé sivčka — katerega so mislili zaklati — a mej njimi vstane po koncu nov Gamalijel, ki pravi: De facto našli smo oslička na prepovedanem prostoru — a po jusu ni naš — de facto je vreden kazni, a po jusu pa ne! ker on je žival in ne ve, kaj dela. „Ne ve, kaj dela! Ne ve, kaj dela!“ enoglasno vsi potrde. „Mi hočemo imeti eno vidno znamenje od njega“. Novi govornik ustane proti Gamalijelu, kateri pravi: Naj osliček ve ali ne, kriv je vsakako, kajti on je imel vas pri fraku sè svojim abotnim ravnanjem — on je kalilec javnega miru, zategadelj bratje! jaz se sklicujem na župana — da ga sodi po paragrafu. Dobro! zaore vsi nazoči. Pokličejo župana „Federbajsa“, modrega moža, podkovanega v „Droits des hommes“, kateri jame tako le govoriti: „Po „Code Napoleon“ tak le je vreden smrti — ali dragi moji vaščani in bratje v Koprivi! položimo roko na svojo vest, vzpoznamo se sami, ter se bomo prepričali, da naša vest je jako kosmata. Kosmata! dém, in sicer to rečem le vam, ker ste možje — ženskam pa kaj tacega ne bi se predrznol reči — tedaj, ker imam z možaki opraviti a ne z babami, svetujem, da se kalilcu nočnega miru odsečeti ušesi v vekovidno kazen. Modri županov govor je obveljal in osleta so na glavi obrezali.

Ta modra Salomonska razsodba se je koj drugi dan raznesla po vseh bližnjih vaseh. Med fanti različnih vasi pa je nastalo ogujsje, na kojem Erinin ogenj večnega gori prepira in dovtipov, kajti Koprivce zmerjajo, da so osletu „in legem“ puščali krv na ušesih, ter „uda“ — za katera bi bil „Smerdys“ na milijone izdal — obesili v dimnik za „župco“, ker ta čas uprav so se bližali „ozamni“ prazniki. Ženske pa so bile proti tej obsodbi, oponašale so županu, da je premeško sodil — i to

zato, ker je sodil „žlahto“. Kar sem sodil, trdil je župan, naj ostane — moja obsodba je edino prava — in če tudi sem „žlahto sodil“, nič ne de! — sodil sem plemenito žival, da! plemenito po mojem prepričanju. Drage moje klepetulje! plemenitost se izvaja po starosti pokoljenja, ali plemenita in vam povem, da stariši temu osletu so gledali skozi okno od štale, ko je Bog človeka vstvarjal — ker znano vam mora biti iz cerkve, da je Bog najprvo živali vstvaril, za temi še le človeka. Vidite, da je osel plemeniteji od človeka, ako to izvajamo po starosti pokoljenja — kakor marsikateri dela. Mož od plemena, ko vse to premisli, segel bo „volens“ osličku v kopito, rekoč: „Sumus Troes“. In tako se je končal ta le tragi-komičen prizor. — Ženske pa, ker so se tako čepirile v tej zadevi, kaznovala je „Asinoč“ s tem, da se ne smejo smejeti. Če le usta odprejo na smeh, sliši se glas, ki nas spominja na osletov: hi! hi! hi! — ter potem ljudje reko takej samici, da je doma iz K. Ta dogodek v K. premišlujem po cesti, ko korakam proti Kobdilu. Tu se nekoliko odpočijem, ter privežem dušo k telesu sè kozarcem dobre bele kapljice. Tu pod selom zavijem proti Raši, ki je bila pa suha, kakor rojanski potok. (Dalje prihodnjič.)

Sisna iz Gorice

II.

Draga Jura! Bila je neka poudan, ko sem ga peršla domu in najdela na miza pripravljen kosila taka, kakeršna sem si sama želela, namreč: *polenta z toč na košpitona*. Ženica ga imam prau priden in dober, čeprav ga je raca slovenski, tam doli iz tista rijava škol *fra miez monte Čavna* pod mati božja nad Belpassa, kamer ga je dobra ludi, in on ga je tudi dober dušica, samo jesika mu je srastela nekoliko prevelika; pa to vse neč ne dene, ker sama dobro vem, da zakonski polovica *di noi altris umins*, ima vse taka bolezná.

Appena sem ga storila tisti piccolo gustá, mi ga ni dal vest paš takó, da si ga nikder mesta nisem najdeti mogla. Vsa v konfuziona sem zapustila naša kontrada v Via Vinturini in sem ga šla v kafetaria „Nazionale“ v Via Signori, kder se ga shaja moja patriota Friulana. Sedem per miza, storim si ga pernesti ena črna kafé in tista saj-tunga, da bom izvedla kaj novega. Appena sem se odahnila, bila je na miza „Corriere di Gurizzia“ in „La Freccia“. Hm, hm, sem si mislila: vsaj tega sem tako sita, to je domač žlabudra *per uso proprio*; jaz bi rada *qualche pasta iz Udine*, iz Trieste ali iz Roma. In baš ko mi to roji po glava, odpri se vrata od kafetarija in notri stopi tri moja amis, namreč: *Fitz, Mulitsch* in neka moja kolega pisar *Trávan* (puro sangue italiano). Vsa vesela bila je Fitz, tako je skakala in plesala po kafetarija, da sem bila sempre in paura, da ga bo preobrnila biljardo. Jas mu ga dam Fitz roka in prašam: „Se h'jas tu *char me fradi? h'jas tu vint alc?*“ Na to mi ga reku: „Se h'jan pensat mostros di Cirilos e con lor sior procurator di stat Tiroles, cumó h'jan la figha sot' l nas! Chala, chala telegramm di Viene!“ Radovedna pokukim na oni karta, ki ga mastila na roka in ga vidim na zdolej: Pajer. To ga je bila vesela, tako smo ga piu, kar je dalo, a samo bibitis: tamarinde, voda iz poč, acque salade etc. Vse je letela na miza, kar je bila per roka. Ma človeka se kmali vsega naveliča, osobito pa taka pijača, ki ni neč družega, kot voda in voda, zato pa se je bila tudi naša štimana želodis spuntala in ni hotela več vase tak sberdavsa. Popustivši polno tisti voda na miza in šli smo proti moj gospud v „Hôtel angé d'or“. V ta hotel smo ga kakor domu in gremo na glih v tisti *camera scura* zadi za kukina, kamer najdemo še tri naša patriota Friulana, (če tudi mati, kterege je slovenski), namreč: Obadva Miki, markanti na vino in sior Luis, hôtelist. Pred sabo na miza ga imala ena velik glaž vino, ki ji sodijo vrednost. Prvi ga pii ta črni Mika, (tisti od Pepsa di s. Lusija) in rekla: „Buon le!“ Potem ga pokuši drugi Mika, pa se ga drži, kakor bi bila orala na bras-da in rekla: „Se chist vin le buon? Chalet ce ross che le deventat, h'ja za la maladie fra miez; per un mes piard' l só valór. Sior Luis! di chui ves comprat chiste bevande, verr Peteot“. Na to ga rekla sior Luis: „Ves rass sior Michel, mostros di Cirilos me h'jan impetat indaur; a saves ce, io lu mandí retour cal paron la susu le „Monte di spins“ per consequente“. „Bravo sior Luis, cusi fet“, rekla Mika. „Jo h'jaj fat veni un arnas di vin fur di nestre Italie; a se gust che h'ja! verr „Lacrime Christi“, per tutte le Scavarie non g'ates robe melior. Vin di montanis che si bevin Cirilos besoi, per noi altris, che sin la jint svilupada, e no barbars, no lé“. Zlomili smo ga mu diškors, in rečili pernesite dopio vino na miza, ma ne tista od sclai di

montagnia, ma oni iz Italija, ki ga je take dobra, da ga je človek vsa vesela, ko ga pi. Fitz je plačej 10 dopio, pili smo pili ma za to, ker ga je naša patria, kjer je lepa naš dom Italija.

Ko se ga tante roba ispi mora vsaj pameten mož znati, da ga skoči ščurk v človeška glava v treča stopina, kjer ga ima človek možgana, kamor ga začne bloditi takó, da mož postane kitra cela nors. Tudi nam ga je skočala ščurk v možgana, da smo ga skomencirali razsajati in pojeti sama nova svenski moderna pesmi, n. pr.:

„Ljubica moja me čakala je,
Ko me ni bilo, pa plakala je
Z srcem, ker zvesto je ljubila me,
Bala se, da ne bi zgubila me; itd.

Polek te slovenska pesma smo tudi pojela par friulanska, se vedé, da ta nam je bolj teku po takta. Na to se je oba dva Miki zasuk u po *camera scura* in plesau, kakor dva medvedi. Ma, vsaka reč ima svoj fin in laška klobasa ima pa dva je reku ljudje; tudi mi smo ga finili piti in pojeti in se poslovala vsaka na svoj berlog. Jas sem imela najbolj bliže, komaj par koraka do svoj berlog. Pian, pian sem ga šla par zid, da bi ne bila padela na tleh. Appena sem ga rivala do vrata moj berlog, se sint od znotri groma (grom ga perhaju od moj zakonska polovica.) Vstrašila sem se za to, ker sem ga od prej znala, da ko gromi se ga bliža ura kuda, toča ali se ga usuje, kaka velik ploba. Na misla mi pride, da ko grozi taki nevarnost, ga je dobro zvoniti, da ga potolaži oblaka. In réš, primila sem ga berž za zvons, ki sem ga imela pred nos in ga začnem cukiti na vsa svoja duša. Appena ga škomenca ta nepričakovana šensura — zbudi se moja gospod dr. Konfus, katera stane in me začne obkladati z baštona po uboga moja pleče. Moj žena, ta vruga, mu ga še pomaga al fine, me ga oblije z voda tako, da sem bila vsa do niti mokra. Al ultim pa me pahne ven iz pašaport na kontrada in ga zapre za mano vrata. Kričala ga za mano dr. Konfus, moja gospod: „Kodi! v moj kiša ne pridi več!“ Na to ga jas reku: „Saj ni vaš kiša“ in šel sem po kontrada za moja patriota.

Ko sem se tako zibala per kontrada, si sama med sabo mislim: ti mežnar je pravi nors, zakaj ga neki zvoni, ko se bliža ura kuda, ker zdaj vem, da vse nič ne pomaga, vse ena pada toča, ploka in vse kar misli. Neč ne pomaga zvoniti, ker, kar je, je! Od zdaj več neč ne verjem, da zvons kaj pomaga, da vejo vsi; kdor če, naj le verje — jas pa več ne! Sem zadosti nočaj prepričana, da je vse le — figa. S taki pensieri peršla sem ga na Travnik, pardon! „Piazza grande“, kjer me ga je Fitz prašala: kam grem, jas pa sem mu vse povedala, kaj se mi je zgodila in usmilila sem se mu in pelje me na njemu doma, kjer sem ga prenočila in dobila dobra služba. Zdaj sem v nova služba; ko bom imela sajt, ti bom pisala, Jura moja! Adijo, sluga ja ta sajt per
Fitz, Posta Gurizza, Via Rastel.

NA PROSEŠKEJ CESTI

Homo: Povej ti, meni Jože, kje stanuje Mauroner?

Jože: I, nū, kaj ne veš? tam v kontradi Garibaldi!

Homo: Dobro, dobro! zdaj grem pa precej po nekoliko cikorje.

Čez dva dni potem srečata se nek palir (dei tre busi) in Homo.

Palir: Hej — Homo! kako si opravil, si dobil kaj cikorje?

Homo: Dobil, dobil — pa še 10 gold. povrh, pa nekoliko bukvic in listkov, da bom znal, kako se ta kuha. Sior Poldo je dejal, da če je ne bom znal sam kuhati, mi bo že on pokazal.

POKORA CIKORJAŠA

Na Vrdelji pri sv. Ivanu je bil pošten okoličan, katerega so ujeli cikorjaši v mrežo. Prvi, ki mu je izdajstvo očital, bil je boter. Ta se je začel kesati, hodil okoli vseh svojih znancev, vsak ga je grdo pogledoval. Cikorjaš toži tako le: Zdaj, ko sem se v to prokleta cikorjo zapisal, me nemara nihče videti, izvzímši sior Poldeta in njegovih pristašev. Boter me ošteje, kadar me sreča; g. župnik me ne pogleda več, moj prijatelj mežnar še manj; kder sem prej v potrebi na posodo dobil, ne dobim ničesa več; žena me doma ošteva, kaj sem naredil, da sem se Iškarijotu zapisal? Vse me sovraži — vse se me ogiba. Pes, ki sem mu kruha dajal, na me laja, ko pridem domu; kokoši kričijo, kakor bi me videle kragulja; maček se čepiri, kakor bi psa zapazil, ko me vgleda, in, poslušajte! celó brus, ko sem šel brusit fove mi je tako cvilil, da je začel pes tuliti in to vse rad cikorje in Poldeta. Odpovem se tu očitno cikorji in vsem njenim pristašem, pripoznam svojo zmoto in se kesam tega najbolj neumnega koraka v mojem življenju.

Vanek izpod tresé.

Poslanski stoli v državnej zbornici bi se morali licitiranjem prodajati. Koliko bi si država prihranila davkov in sicer deputat, naj bi bil tisti kandidat, kateri zahteva najmanj dijete, ali se ji celo odpove; dobili bi se tudi taki, kateri bi radi še 10 in več gld. na dan plačevali, le da bi sedeli v zbornici. Koncem leta prihranila bi si država lepo svoto denarja.

Smešnice

J. Kako je to, da se je loj tako podražil?

N. Kaj ne vajuš, da so se Anglajzi v Sudanu pri luči lojenih sveč bojevali; kaj ne bereš „cajteng“?

J. E — é — kaj mi povajš: zato je taku drag loj. Anglajzi so pa rajs künštini l'dje.

Krčmarica pravi dekli: Neža, zakuri gorenjo sobo, da bo gorko, ker prišli so nekateri gospodje. Neža: Za koliko oslov pa hočem zakuriti?

Neka deklina na Gorenjskem je bila bolj srčna, kakor kateri moški. Nečega večera, ko so v jeseni medeno žganje pili, reče jej nek mladenič: Če imaš kaj korajže, pa pojdi v kostnik po eno mrtvaško glavo. Deklina gre, vzame jedno ali v tem glas skritega mladeniča zakliče jej zamolklo: „Pusti mojo glavo!“ Na to zbere drugo, pa zopet se ponavlja isto: „Pusti mojo glavo!“ — Dekle pa korajžno odgovori: „Tepec! ti nisi imel dveh glav“ ter jo odnese.

Nova cikorjaška himna

katera se je pela v salonu g. Fufitimuci-a v treh precej po cikorjaškem zboru, katerega je priredil šior Poldo v dvorani Minerve.

Cikorjaši irredentarski, reč naša slabo klije,
Dokler nam po hrbtu okoliška šibica takt bije!
Živi, živi, naša fuga, ki nas reši zlega,
Naj nasproti vsa slovenska moč se tudi vprega.

Najnovejša italijanščina po slavnem riteratu (liferatu) Zuanu Mariji Kolombini-u — čegar pesniško ime je Šonc ali Lonc.

Doctoris Progressionum, Clchoriae Mauronitanae ecc.

V arhiva neke turške (tržaške) uradnije je v starih špehah čitati imena slovenskih irre-pen-dentarjev, ki so svoječasno po Čičariji rogovilili, ter tje zanašali dinamit z namenom, porušiti tiste tovarne „karbuna“, ker jim ni hotela tamošnja vlada ene istih za univerzo, v katerej so namerjavali v najnovejši italijanščini po Z. M. K. de Š. podučevati. Irre-pen-dentar otovorjen z dinamitom, romal je v omenjeno deželo. Na poti ugleda bližajočo se mu Čičko nekoliko očrnjeno, ki je nečla vrečo oglja. Od strahu pred pošastjo telebi na tla; hudega si sicer ni storil, kajti je padel na mehko... ki si ni izbila zobov. Jecljaje jame upiti: Ku-kudiča ga gre kontra jest! Pomagala! Beppe Garibaldi et consortes. Ona se mu približa in ga pozdravi po nje šegi. Ta ga ie morte sčjava, ta ga ie prava černa diavolo. Ubogo človeče si je mislilo, da mu je Morana naznanila vzeti slovó od te črne doline. Tudi mu je povedala, da kmalo pride *tantal-krist*, ali po turško rečeno „Juri s pušo“. Korri, da ga skampaš via! Obnemogel radi strahú ni mogel teči. Andrijo gre per jest ana druga ankora piu černa kudiča. Koša ga bom storla adešo? Mimo gre druga Čička in ga pozdravi: Hvaljen bodi J. K. in Maria? Koša mi ga je povedal? Guarda, Zuane Mar. Kolombin, da te tista prefarbana Jura ne manda pod pokroviteljstvo tiste Verzote, pod katero se je iz jajčič izgleglo že več gosenic, ki so v v gnezdu cikorije. Taka konsiljo mi ga je dala.

Gre dalje, tu vidi tretjo pošast (Čičko). Kaj si pravi: Adešo ga bom morala per forza morir,

ko sem ga kontrala za tri kudiča sčjava. Dinamit odloži, sede v senco, privleče iz torbe plahto karte in začne nekaj praskati po njej. Ko so mu bili prsti otrpneli vidi pred seboj celo plahto polno kljuk *umarjev* in *buštajfov* itd. itd. Zdelo se mu je, da vidi vse križem in ker mu se je hotelo ravno kihnuti, pogleda v solnce, kihne, ter si tako pridobi zopet prejšnje normalno stanje ušes, da je zamogel zopet videti. Z nosom se je čudil, ko se mu zopet pred ušesi zmračí, kajti pred seboj vidi dovršen svoj testamentó. Od pete do čela se mu pot vlije, kakor da bi se bil dobro naplesal, omamljen ne ve, kaj se ž njim godi, ter si misli, da je na plešišči z svojo morozo. Objel je Morano, ki ga je v naročje vzela in, ko so sove „Abfahrtsmarsch“ zaskovikale, odpeljala sta se, spremljana z milimi glasovi sov in čukov, z „Luftthudirzugom, ki jima ga je Juri posodil. Odpotovala sta, ali „Luftthudirzugsmasina“ je mahnila po navadi v pekel k staremu Luciferju, kateri ju uprāv slovesno sprejme z nabivanjem s kladivi in drugimi v ta namen pripravljenimi „štramenti“, mej katerimi ni manjkalo kampanele. Zapustil nas je Zuane M. K. detto Šonc. Ni več slišal, kako njegov uzel v kebi kanta njemu priljubljeno arijo „fergismajnit“. Naj v miru študira in v peklu kudiče svojo italijanščino uči. Tutta svoja fakoltà je zapustila svoja patei. Iz hvaležnosti do „Jurja“, ki mu je v odpotovanje posodil svoj balon, zapustil mu je nekaj dinamita pod imenom

Testamento

de Zuane Marija Kolombin gran Jozefe, nativo de zveto Maria santa Madalena superiore umara de kasa kvaranta de otto piu domiciliato de umara cinkvanta de due in kontrada de grotta morto el ziorno venti de otto de sekondo mese de ano disdotto cento kvaranta de otto. Šemo presto davanti karkedun, kadaj gavemo kasni si sempre ke femo ozi razbalto da kuker andrugi ziorno. Ze venjudo una volta za sempre festiciamente de nostro.

Perila Reio Trabanale provinzian de Tergieste de gave fatto an konto del una fakoltà de defunto ja piu gava batudu tamburia za ciolto pagamento de bezzi pronti de karta. Zaki pa andemo in

kambra:

1. Ana kanapi kon šena ja tre gambe zakai una že škavacada.
2. Pa due poltrone.
3. Sei kandregi in tutti že de foderadi rosso razo ja pa fodra je anka zbragakada.
4. Ana tavla za far pranço suzo za far manjamento za venti kvatro de zente omini šenske e je za anka patei.
5. An relojio de muro sona un an, pa kanta drento „kukuk“.
6. An rameron za meter drento vestimento peturado lustrissimo fin.
7. An rameron ultimo moderno peturado de rosso kolor, seradura niente zakaj je persa.
8. An fagoto de strace stracade.
9. Ana keba za uzei, de ze drento un uzal rosso, pa ga ze sona ana kanconete „fergismajnit“.
10. An nenzuol za far tola za koverterja —
11. Pikoli lancioletti za forbir boka, kadaj ze de pranço.
12. Kašeteća kon seradura, drento ze un marelin par sol, kadaj ke non ze pivova.
13. Venti kvatro paroni an pa venti kortei kon manago de raiento una granda kačiar za čior fora manestra de panjata an grande kortel za špakar la karne fora de piato, an kadin de rossa tera per far muzo netto.
14. 12 batilje de akva de karonja una falca za far la barba un kason za meter drento karte de stato, de rossa kroseo kambial, faterado de Zamaria Kolombin.
15. Una grande špečia de ze tuto sporko ke per marbin de muro tanta umidanza ga mačia špečia.
16. Ana kačieta per pajon tutta de rotta večia, e anka kašin per meter testa una škubel dolce de lenjo.

Šemo in kasina:

1. Una kapanera za meter drento polastre dolce de lenjo pa rosso de peturada kolor.
2. Ana granda kaldiera za far lišia drento meter sporka roba.
3. Ana tečia pa 10—12 panjate 5—6 škavacade.
4. An fiaškon, ke se vedi oltra za akva, un longo fero za meter rosto suzo magari uzei an pa per galine 12 avancementsi. — Una grata za ramenar formajo suzo. — Ana pala za čior fogo de bronze, un molota, un karuleta za far školamento de piati. — Un rumereto za salvat stramenti di kasina. — Un tre piati an pa tante feteterie di niente ie za meter an kanton

de far regali de parenti de defunto Zamaria Kolombin detto Sone e anka Lone. Delegate per sigilamente.

Traješte in 31 satenbre mese de ano disdotto cento ottanta de uno. — Pregè ana santa de mesa.

Medvedove hrušice

Obljubim volilcem: 1. Da bom interpeliral ministerstvo, zakaj je zabranilo po namestniku Pretisu blagosloviti sl. zastavo! 2. Ne bodem gledal na lestvico, ki je nastavljena v ministerskih sekcijah, po kateri je plezal nekaj Kljun. 3. Ker moj voz vedno sem ter tje seje na levo in desno, izročil bodem vodstvo, za katero nimam značaja, drugemu bolj sposobnemu. Konečno se odpovem hinavstvu in hlinjenju, kar sem do sedaj porabljal v oportuniteti. Dr. Stenkli.

V Economovem mlinu

Št. Kaj se vedno pogovarjate skupaj? Jurče je pre neumno, njegovo življenje kratko.

C. Kmalo bo po njem!

R. Naj ga vrag vzame!

L. Vem, da imam *ajdovco* v glavi, da mi pri ušesih ven moli, pa vsakako potrdim, da je res neumen!

Nekdo pristopi in reče: permejdujaj! vaš zbor je *žavtav*, govorite tje v dan, mislil sem, da je vas sv. duh razsvetlil, da je Bog baje nad vaše glave poslal mesto gorečih jezikov, dolga ušesa živali, ki ima križ preko hrbtna. Neumni ste pa tako, da se vas še bolezen ne prime. Jermen se pretrega in vse gre narazen.

„Juri s pušo“ piše: G. J. C. D. v Ž.: Ne sprejmemo ničesa proti Vašemu starosti. Bog vam ga ohrani na mnogaja leta — brez njega so železniki to, kar fužina brez vode. — G. Gustelj v Voloski: Lepa hvala, le pridno! Vi imate lepe ideje; za zdaj ni mogoče. — Kovac v Peklu: Potrpite — prihodnjič; vemo, da znate vsega vruga in tudi Jurju balon popraviti. — Anonimus v Gorici: Morda Ti je zmrznilo črnilo? — G. J. St. v K.: Pesem prihodnjič; prijeli 2 gl. 30 kr. Da ste nam zdravi! — G. M. v K.: Porabimo prihodnjič. Železnica Hrpolje se bo začela delati — — — — —!!! — G. F. v T.: Golazni in nadražene živali, ki lajajo za človekom, „Juri“ ne strelja; te pripuša konjederu. — »Odkritosrčnemu nasprotniku v „Slovenca“: »Z ovađuhom« se ne pečamo. »Pojte polento jesti« — gledé oblike, rečemo: Kolikor »štorov« — toliko »kapuznih glav«. Enklitike, enklitike! grozno!!

Svarilo. Tistim blebetačem, ki blebečejo, da bi bil gospod Bandel poslal dopis iz Komna, svetujem, naj molčijo, ker ta gospod ni še nikoli poslal kak dopis „Jurju“ in, naj ga glede tega pri miru pusfe. Če ne bo pomagalo to moje svarilo, pridem v kratkem tje z balonom in puško, da mu jo nastavim na zobe, če se drzne o tem le besedico spregovoriti. Juri s pušo.

Anton Bonné

krojaški mojster

S. Caterina 1 - TRST - S. Caterina 1 odlikovan z svetinjo na razstavi leta 1882. v Trstu, izdeluje vsakovrstne obleke za gospode po najnovejšem kroju in primerni ceni. V svoji zalogi ima na razpolago najboljše blago iz prvih čeških in drugih tovarn. Naročila na deželi izvrši točno v najkrajšem času. Priporoči se č. duhovščini in drugim rodoljubom za obilna naročila. — 12-1

Lira in cvetje

zbirka vsakovrstnih pesmi dobi se pri našem uredništvu po 60 kr franko na dom.

Jurjev koledar Zabavno-ilustrovani KOLEDAR izide meseca septembra in bo stal le 55 soldov. Ivan Dolinar - izdatelj. Jurjev koledar

Dobro znana pekarija Josipa Seleša Via dell'Acquedotto ima vsak dan in vsako drugo uro svež (frišen) kruh — Sprejemajo se naročila vsakovrstnih finih pekarij za »ohceti« itd.

F. Raffaelli, knjigotržec na borznem trgu, priporoča slovenskemu občinstvu svojo zalogo vsakovrstnih knjig. Tudi se dobi nedavno izšla knjiga „Slavia Italiana“ po gl. 1.20 zv.

Za knjigovodjo in dopisatelja v trgovstvu — išče mož srednje starosti, v vsakovrstnem trgovinskem opravilu praktično izučen, slovenske in nemščine v besedi in pisavi zmožen, z lepim spricalom, v tej lastnosti prilično službo. Naslov pove »Juri s pušo«

JURJEV KOLEDAR Optične in telegrafične vrstne električno gonilno in prenosilne baterije delujo podpisani — ter vsem predstojnikom in novejši iznajdene stroje riseno bode točno in v največjem času. ALONZ TOMMASINI Trst, Via S. Lazzaro N. 2020.

Za vsakovrstno pečivo priporoča podpisani svojo obširno PEKARIJO 19 - NA GRETI - 19 V zalogi ima na prodaj vsakovrstne moke. Prevzimatelj v domačo peko: potice, pince, presnice in enake izdelke. Vsako naročilo se izvrši hitro in točno. Drag. Gruđen.

Filijalka v Trstu c. kr. priv. avstrijs. kredit-zavoda za trgovino in obrt.

Novci za vplačila v bankah pri 24-12 4-dnevni odkaz 3 1/2% 8-dnevni odkaz 3 1/2% 30-dnevni odkaz 3% v napoleondorih pri 30-dnevni odkaz 3% 3-mesečni odkaz 3 1/4% 6-mesečni odkaz 3 1/2% Okrožni odtel v bankah 2 1/2% kamate na vsako vsoto, a v napoleondorih brez kamat. Napotnice za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Tropavo, Levov in Reko. Nadalje Zagreb, Arad, Grač, Hermanstadt, Inomost, Celovec, Ljubljano, Saleburg brez stroškov. Kupnja in prodaja diviz, efektov, tako vnovčenje kuponov pri 1/8% provizijona. Provizija na Warrante, uveti na sporazumljenje pri otvorenju kredita v Londonu ali Parizu 1/2% provizije za 3 mesece. Na efekte 6% letnih kamatov od zneska od f. 1000; za večje vsote glasom posebnega sporazumljenja. V TRSTU, 1. oktobra 1884.

POZOR PROTI PONAREJENJU ROMANO VLAHOV lek Romano Vlahov lek odlikovan 1884 v Kaliforniji odobren po c. kr. vladi, priporočen od zdravniških strokovnjakov, patentovan od zjednotenih držav Ameriških. Dosežni uspeh: vsakršna nerazpoložnost, neprebavljivost, kolika, gliste, krvavica (hemoroide), povračljive mrzlice, vodenica, pravnica, lenost, slabost, čiščenje krvi. Čisti polagoma in okrepečuje zdravje. Z vsako steklenico vred dobi se tudi navod, kako se ima rabiti lek. NB. Pozor proti ponarejenju! Da bi dobivanje leka olajšal, zalaga ž njim izdelovatelj vse kavane, mlirotilnice, sladica-rije in likerije v glavnih mestih po celem svetu. Tvojnica: Romano Vlahov v Šibeniku. Glavna zaloga v Trstu: Via S. Lazzaro 1. POZOR PROTI PONAREJENJU

Javna trgovska agencija (Publica Agenzia Commerciale) TRST Corso broj 42. ZANIMIVO ZA VSE Posebna postrežba za male naročbe Posilja se na vse kraje na drobno, družinam in gostilnicam: Razno sočivje, kava, mlirodije, pomeranče, limone, sadje, cvetlice, rokodelsko orodje, pohištvo, dišavine, modno blago itd., vse po originalnih cenah proti mali proviziji, carine prosto. PREVZAME razpošiljatev in vročitev tiskovin, okrožnic, cenikov itd. za katere koli dežele in stanove. 48-5

Zeffiro Silvester Via Acquedotto br. 5 v Trstu ima v svoji velikej zalogi vsakovrstne kipe iz kraje in alabastra. Kipe za vrte in olepsavo poslopj; posebno lep kip Avstrije in drugih mitologičnih podob. V naravni velikosti ima dobro izdelana kipa cesarja in cesarice po jako nizki ceni. En kip stane v zaboju poslan samo 5 gl. Priporoči se vsem c. kr. uradom, društvom, kateri si lahko omislijo kipe po tej ceni. 8-7

Podpisani priporoča slav. p. n. občinstvu svojo gosilno ALL' ELEFANTE [K SLONU] PIAZZA DOGANA Na razpolago ima dobra vina in pivo po primerni ceni; kuhinja je izborna in postrežba točna. — Nadja se obilnega pohajanja od Slovencev I. MAVER.

Slavemu p. n. občinstvu se zahvaljujem za dosedaj mi izkazano zaupanje in si usojam naznanjati, da sem opustil svojo dosedanjo prodajalnico v gosp. Plautz-ovej hiši na starem trgu v Ljubljani, ter se preselil v novo prirejeno prodajalnico: 6-6 na starem trgu br. 15 v Ljubljani, kder sem vso zalogo združil. — Za mnogobrojna naročila se priporoči Peregrin Kajzel c. kr. zaloga tovarna za glažovino, porcelan, beloprsteno robo itd. Agencija za posredovanje služeb in stanovanj E. GEROMINI-JA priskrbuje službe vsake vrste v Avstriji in inozemstvu. Kupuje in prodaje hiše pod najugodnejšimi pogoji. 24-12 Piazza Ponterosso Nr. 2, I. nadstropje.

Illustrirte WELTGESCHICHTE Begründet von Otto von Corvin und Fr. W. Held. Zweite gänzlich umgearbeitete Auflage. Mit 2500 Abbildungen, 90 Tontafeln, 19 Karten etc. Zu beziehen in 4 Ausgaben: 1. In 142 Lieferungen à 50 Pf. 2. In 24 Abteilungen à 3 M. 3. In 8 Bänden geheftet M. 60. 50. 4. In 8 Bänden eleg. gebunden M. 82. Prospekte werden überallhin gratis und portofrei gesandt. Bestellungen auf das Werk nehmen entgegen alle Buchhandlungen sowie auch die Verlagsbuchhandlung. Leipzig. Berlin. Verlag von Otto Spamer